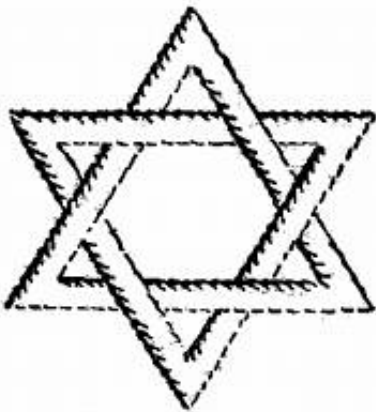

Om The Zion Mule Corps (1915) og The Jewish Legion (1917-1918)

Indledning

Selvom *The Zion Mule Corps* kun eksisterede i knap et år, så rækker dets eksistens langt videre. Årsagen hertil er, at korpset var den første militære enhed i moderne tid, der udelukkende bestod af soldater af jødisk afstamning. Enheden kom således til at spille en rolle i den udvikling, som siden førte til oprettelsen af staten Israel og dermed den israelske hær.

The Zion Mule Corps

*Skuldermærke
The Zion Mule Corps, 1915.
Fra Kilde 9*

Historisk resume

Marts 1915: The Zion Mule Corps oprettes.

April 1915: Korpset sendes til Gallipoli.

December 1915: Korpset trækkes tilbage fra Gallipoli.

Januar 1916: Personellet vender tilbage til Alexandria og demobilisering påbegyndes.

Maj 1916: Korpset nedlægges.

Korpset blev oprettet i Ægypten i marts 1915 forud for felttoget til Gallipoli, med henblik på at give jøder mulighed for at bidrage til kampen for befrielsen af Palæstina. I alt 650 mand meldte sig til korpset, hvoraf 562 kom til at gøre tjeneste på Gallipoli halvøen, i kortere eller længere tid.

Den ene halvdel af soldaterne blev rekrutteret blandt jøder af primært russisk afstamning, som opholdt sig i flygtningelejre i Ægypten, efter at de var fordrevet fra Palæstina ved Tyrkiets indtrædelse i Første Verdenskrig. Den anden halvdel af soldaterne blev rekrutteret blandt ægyptiske jøder. De to grupper havde vidt forskellige grunde til at melde sig - den første var drevet af idealisme og frygten for at blive indrulleret i den russiske hær, mens den anden snarere var tilskyndet af eventyrlyst og ikke mindst mulighed for lønnet beskæftigelse.

Kommandosproget var engelsk og hebræisk, men også jiddisch blev anvendt i stor udstrækning, da jiddisch i praksis var de jødiske soldaters fælles sprog.

Oberstløjtnant John Henry Patterson

Oberstløjtnant John Henry Patterson.

Fra Kilde 1.

Korpsets chef blev den engelske oberstløjtnant John Henry Patterson [1](#)), af irsk-protestantisk afstamning, der (af mig ukendte årsager) befandt sig i Alexandria.

Patterson var ingeniørofficer [2](#)), med speciale i bygning af jernbaner. Efter en tid i Indien kom han i 1898 til Afrika for at lede bygningen af en jernbanebro over Tsavo Floden. Under bygningen blev indiske og afrikanske arbejdere voldsomt plaget af to løver, som Patterson prompte skød.

Han skrev siden bogen *The Man Eaters of Tsavo*, som præsident Theodor Roosevelt, der selv var aktiv storvildtjæger, efter sigende skulle have betegnet som "the most thrilling book of true stories ever written". Under Boerkrigen gjorde John Henry Patterson tjeneste i Imperial Yeomanry, hvor han opnåede rang af oberstløjtnant, og blev hædret med Distinguished Service Order for sin indsats.

En skandale [3](#)) i 1908 førte til, at han måtte tage sin afsked fra hæren. Under en safari forelskede han sig i hustru til en officerskammerat, mens denne lå syg af feber i sit telt. Ægtemanden fik nys om affæren og begik selvmord, hvorefter det nye par fortsatte safarien...

Kaptajn Joseph Trumpeldor

Kaptajn Joseph Trumpeldor.
Fra Kilde 7.

Korpsets næstkommanderende, kaptajn Joseph Trumpeldor [4](#)), var en fremtrædende zionist, med militær erfaring fra den russiske hær.

Trumpeldor meldte sig i 1902 til den russiske hær og deltog i kampene om Port Arthur, hvor han mistede de meste af venstre arm. I 1906 blev han udnævnt til officer - efter sigende den første jødiske officer i den russiske hær.

Han emigrerede i 1911 til Palæstina, og kom efter Første Verdenskrigs udbrud til Ægypten, hvor han sammen med en anden fremtrædende zionist - Vladimir (Ze'ev) Jabotinsky [5](#)) - agiterede for oprettelsen af en jødisk militær enhed.

Styrketal og organisation

Begejstringen for dette mulige bidrag til kampen for Palæstinas befrielse var ikke udelt, men da det ikke var muligt at indrullere fremmede statsborgere i en kampenhed tilbød man i stedet de entusiastiske jøder muligheden af at opstille et trænkompagni.

Jødiske frivillige, måske i Alexandria.

Fra Kilde 5.

Dette var ikke "militært" nok til Ze'ev Jabotinsky, som derefter rejste til England for at fortsætte sin kampagne for oprettelse af en jødisk kampenhed - se efterfølgende under The Jewish Legion.

Blandt de mange jøder i flygtningelejre i Alexandria blev der hurtigt hvervet det nødvendige antal soldater og tilvejebragt den for korpsets funktions nødvendige udrustning og materiel.

Billedteksten lyder *Jewish volunteers in England*. Soldaten i forgrunden er tydeligt iført tropeuniform, hvorfor billedet snarere er taget i Mellemøsten.

Nordamerikanske muldyr fra en newzealandsk trænenhed.

Fra Kilde 6

Muldyrene beskrives nogle steder som kommende fra "det mørkeste Afrika" og uden nogen form for skoling, mens de andre steder beskrives som nordamerikanske. Uanset afstamning gjorde muldyrene glimrende fyldest allerede godt en måned efter deres indtræden i korpset.

Fra engelsk side betragtede man korpset på lige fod med andre "indfødte" enheder. De jødiske officerer, der var udvalgt blandt de frivillige, fik således en lavere løn end de engelske, hvilket allerede i samtiden gav anledning til utilfredshed.

Korpset var opdelt i en stab og 4 delinger (*troops*) - 2 "russiske" og 2 "ægyptiske". Hver deling bestod af 4 grupper (*sections*) opdelt i 2 hold (*sub-sections*). Delingsførerne var engelske løjtnanter, der hver havde en jødisk løjtnant som næstkommanderende. Gruppeførerne var sergenter og holdførerne var korporaler.

Styrkeoversigt - Zion Mule Corps

Personel	Antal	Udrustning og materiel	Antal
Oberstløjtnant (engelsk)	1	Heste (til officerer og visse underofficerer)	20
Kaptajn (næstkommanderende)	1	Ridesadler	20
Løjtnanter (engelske)	5	Muldyr	750
Sekondløjtnanter	5	Paksadler	750
Læge 6 (tillagt grad af kaptajn)	1	Geværer (Mauser) 7, med bajonetter	362
Veterinærofficer	1	Geværammunition (= 20 skud pr. gevær)	7.240
Intendant (tillagt grad af kaptajn)	1	Revolvere	12
Stabssergent	1	Revolverammunition (= 20+ skud pr. pistol)	273
Oversergenter	3	Livremme	362
Tolk	1	Patrontasker	362
Sergenter	25	Uniformer	477
Sergent, beslagsmed	1	Regnslag	476
Sergent, saddelmager	1	Tæpper	952
Korporaler	25	Personlig udrustning (kokekar mv.)	475
Beslagsmede	5	Telte	28
Saddelmagere	5	Pakning, beslagsmed	4
Mandskab (oprindeligt)	400	Pakning, saddelmager	4
I alt	482		

(Kilde 4)

Enhedsafmærkning og uniformering

Variant af skuldermærke
fra The Zion Mule Corps.
Fra Kilde 9.

Korpsets skuldermærke er set i to varianter - den helt enkle Davidsstjerne, som er vist indledningsvist, og dette cirkulære mærke. Mine kilder kan dog ikke kaste nærmere lys over de to varianter.

Simpson and his Donky.

Malt af Horace Moore-Jones.

Min gengivelse stammer måske fra Dictionary of New Zealand Biography, der i hvert fald indeholder en tilsvarende gengivelse.

Uniformeringen er kilderne endnu mere tavse om, men jeg antager, at der har været tale om en almindelig khakifarvet uniform - i lærredsudgave (tropeuniform) og/eller feltuniform Model 1902.

Hovedbeklædningen kan meget vel have været en kasket, der var almindelig anvendt under hele felttoget, alternativt tropehjelm.

Jeg har ikke været i stand til at finde billeder, der viser soldater fra The Zion Mule Corps, men de kan meget vel have taget sig ud som vist på denne gengivelse af den australske soldat John Simpson Kirkpatrick, fra 3rd Australian Field Ambulance, der er en af helteskikkelserne fra Gallipoli felttoget.

I korpsets lejr vajede et "zionistisk" flag, side om side med Union Jack. Mine kilder oplyser ikke, hvorledes dette flag så ud, men det kunne have set ud som vist efterfølgende.

Flag fra den første zionistiske verdenskongres i 1885 og det senere israelske nationalflag.

Flag fra den anden zionistiske verdenskongres i 1898.

På vej til fronten

Tre uger efter oprettelsen blev korpset inspiceret af den engelske øverstkommanderende i Mellemøsten, Sir Ian Hamilton, og han udtrykte tilfredshed med det han så, og var åbenbart så tilfreds, at han inkluderede korpset i den styrke, der fra midten af april 1915 stod ud mod Gallipoli.

The Objectives for 25th April 1915.

Korpset var fordelt på transportfartøjerne:

HMT (*His Majesty's Troopship*) Hymettus: 1. og 2. Deling (russerne) samt staben, og
HMT Anglo-Egyptian: 3. og 4. Deling (ægypterne).

med henblik på indsættelse sammen med den engelske 29th *Infantry Division* henholdsvis *Australian and New Zealand Division*.

Oberstløjtnant Patterson var ikke begejstret for udsigten til, at hans uprøvede korps skulle indsættes i to halvdele - hvoraf den ene ville være uden for hans direkte kommando, men kunne ikke få omstødt beslutningen.

Oberstløjtnantens frygt blev ikke gjort til skamme, for "noget" gik galt for de to "ægyptiske" delinger (145 mand), som på forunderlig vis tre uger efter landgangen befandt sig på vej tilbage til Alexandria, efter at

deres muldyr var overtaget af australiere og newzealændere. Årsagen er ikke kendt, men Kilde 1 udlægger det som et udtryk for modstand mod tanken om en jødisk militær enhed.

I Alexandria fik soldaterne ikke lov til at gå fra borde og der udbrød mytteri - 60 mand blev arresteret og 75 demobiliseret; de 10 der mangler op til 145 blev såret under indsatsen - 6 af fjendens kugler og 4 af muldyr - sammen med *Australian and New Zealand Division*.

Kilde 1, som flere af de øvrige kilder bygger på, antyder, at det måske kan være en *less than satisfactory service...*, der var årsagen, men tilføjer, at man så skulle have holdt korpsets (engelske) officerer ansvarlige, snarere end soldaterne, for manglende uddannelse og dårlig disciplin. Om den reelle årsag kan klarlægges ved jeg ikke, men det er tilsyneladende svært at finde en objektiv fremstilling af sagen, al den stund at sympatier og antipatier spiller en stor rolle i fremstillingen af emnet.

Via Lemnos nåede flåden frem til Moudros (begge græske øer), der var ekspeditionskorpsets basehavn. Her løb HMT Anglo-Egyptian på grund, og under store anstrengelser, og ved uvurderlig hjælp fra soldater fra et indisk muldyrkorps [8](#)), lykkes det at omlade soldater (ca. 300) og dyr til transportskibet HMT Dundrennon.

Ved fronten

Gallipoli, "V" Beach

Landsætning af forsyninger, heste og ammunition, 6. maj 1915 [9](#)).

Sammen med invasionsflåden sætter HMT Dundrennon nu kurs mod Gallipoli, hvor korpset 27. april 1915 påbegynder udladning på "V" Beach - en operation der skulle strække sig over hele tre dage, hæmmet af fjendtlig ild og kraftig regn.

Korpsets første opgave bliver at sende 200 muldyr med vandforsyninger fra "V" Beach til de hårdt pressede styrker på "W" Beach [10](#)).

Gallipoli, "V" Beach - som den så ud i 1922 [11](#)).

Operationen vanskeliggjordes af fjendtlig ild, som ikke mindst opskræmte muldyrene, men korpset løste opgaven med bravur, og med kun få sårede soldater og dyr.

Læs om korpsets indsats i løbet af felttoget i *The Zion Muleteers of Gallipoli* af Martin Sugarman (Kilde 3).

Audrey Herbert, der gjorde tjeneste som efterretningsofficer i The New Zealand Division, skrev i sin dagbog [12](#)):

"We had with us, too, a remarkable body of men who were more than suspect, and whose presence fed the wildest rumours. These were called Zionists, Zionites, and many other names. They were the Jewish exiles from Syria, who looked after the mules, and constituted the Mule Corps, under Colonel Patterson, of lion-hunting fame. They performed very fine service, and gave proof of the greatest courage. On several occasions I saw the mules blown to bits, and the men of the Mule Corps perfectly calm, among their charges."

Disciplinære problemer

Det må dog tilføjes, at alt ikke var "fryd og gammen", idet der i rolige perioder til tider var så alvorlige disciplinære problemer med enkeltpersoner og grupper, at man måtte ty til fysisk afstraffelse for at holde uromagerne nede. Selvom afstraffelse med pisk var afskaffet i den engelske hær i 1881, så omtaler Kilde 1 flere tilfælde af denne form for straf ved lydighedsnægtelse.

De væsentligste årsager til problemerne havde afsæt i korpsets improviserede karakter og soldaternes meget forskellige kulturelle baggrunde. De mere idealistisk indstillede "russere" gav tilsyneladende anledning til færre problemer end "ægypterne". En anden årsag til problemer var de rent sproglige, idet selv ikke chef og næstkommanderende var i stand til at kommunikere uden tolk - oberstløjtnanten kunne ikke tale russiske, jiddisch eller hebræisk, og næstkommanderende kunne ikke tale engelsk.

Soldaterne var stillet i udsigt, at deres familier ville få støtte, mens de var ved fronten, men støtten udeblev helt eller levede ikke op til løfterne. Soldaterne klagede over forskelsbehandling, idet de ikke fik de samme muligheder for orlov som andre. De klagede også over, at de engelske officerer behandlede dem ringeagtende, hårdhændet og åbenbart endnu værre end ægyptiske arbejdere, som alle åbenbart så ned på.

Hvorom alting er, så må man vel konstatere, at soldaterne måske nok var sat ind i deres feltmæssige opgaver eller i hvert fald lærte dem i nødvendigt omfang, mens officerer og underofficerer var ikke

uddannet til at løse deres ledelsesmæssige opgaver.

Distinguished Conduct Medal.

Gengivet fra

The Wonder Book of Soldiers,

Ward, Lock & Co, London,

uden år (ca. 1915).

Korpsets samlede tabstal opgøres til 14 døde og mere end 60 sårede. Tallene varierer fra kilde til kilde. Kilde 3, som disse tal stammer fra, omtaler undersøgelser frem til september 2000 af diverse feltlazaretters oversigter over sårede.

Tre soldater blev tildelt *Distinguished Conduct Medal* og flere blev nævnt i dagsbefalingen (*mentioned in despatches*).

The Jewish Legion

De strategiske overvejelser, som førte til landgangen på Gallipoli, gav ikke megen mening for soldaterne, der var mere opsat på at tage aktiv del i befrielsen af selve Palæstina fra den tyrkiske besættelse. Som nævnt rejste Vladimir Jabotinsky til England, hvor han var en af hovedmændene i et omfattende lobbyarbejde, der i august 1917 førte til oprettelsen af en bataljon af jødiske frivillige.

The Royal Fusiliers.

Cigaretkort nr. 30 fra serien
Army Badges, udgivet i 1939 af
tobaksfirmaet Gallaher Ltd.

The Jewish Legion, eller The Jewish Regiment, som var den oprindelige "arbejdstitel", blev fællesbetegnelsen for tre bataljoner af jødiske frivillige. Oprindeligt skulle det have været et selvstændigt regiment, men en sådan ære og et eget mærke ville man kun give enheden, hvis den gjorde sig fortjent hertil i kamp. I stedet oprettes de tre bataljoner, der er omtalt i det følgende, som bataljoner i The Royal Fusiliers (City of London Regiment).

Bag på kortet står følgende:

This famous London regiment was founded in 1685 by James II. They were the first regiment to be equipped with fusils, and their function was to protect the ordnance of the time. Many of their early recruits came from the celebrated London Train Bands, and they have the privilege of marching through the City with fixed bayonets, flying colours and drums beating. Their honours show a long service dating from Namur, 1695.

38th (Service) Battalion Royal Fusiliers

En del soldaterne var skræddere eller arbejdere fra beklædningsindustrien og bataljonen - 38th (Service) Battalion Royal Fusiliers - fik da også tilnavnet *The Tailors* (skrædderne). Blandt soldaterne var også 60 veteraner fra *The Zion Mule Corps*, inklusive oberstløjtnant John Henry Patterson, der fik kommandoen over bataljonen. Jabotinsky selv blev efter nogle papirmæssige udfordringer tillagt grad af premierløjtnant og fungerede som delingsfører.

*Vladimir Jabotinsky,
som premierløjtnant i
The Royal Fusiliers.
Fra Kilde 7.*

*Oberstløjtnant Eliezer Margolin.
Fra Kilde 12.*

39th (Service) Battalion Royal Fusiliers

I Amerika udførtes tilsvarende et lobbyarbejde for den zionistiske sag og herved blev der rekrutteret til endnu en bataljon, der siden blev til 39th (Service) Battalion Royal Fusiliers, med tilnavnet *The Americans* efter soldaternes tilhør til de jødiske befolkningsgrupper i Amerika, Canada og Argentina.

Chefen for denne bataljon blev oberstløjtnant Eliezer Margolin [13](#)), en australsk officer med kamperfaring fra Gallipoli og Vestfronten.

40th (Service) Battalion Royal Fusiliers

Efter befrielsen af de sydlige dele af Palæstina, meldte hundredvis af jødiske mænd og kvinder sig til den

engelske hær, der dog ikke viste speciel interesse for disse frivillige. Efter politisk pres blev enden på historien dog, at en tredje jødisk bataljon - *40th (Service) Battalion Royal Fusiliers* - blev oprettet. Kvinderne blev dog afvist, men de øvrige frivillige blev - sammen med 92 tidligere tyrkiske krigsfanger af jødisk afstamning - sendt til Ægypten for at blive uddannet. Bataljonen fik tilnavnet *The Palestinians*. Til soldaternes store ærgrelse sluttede krigen dog før, de var klar til at tage deres tårn.

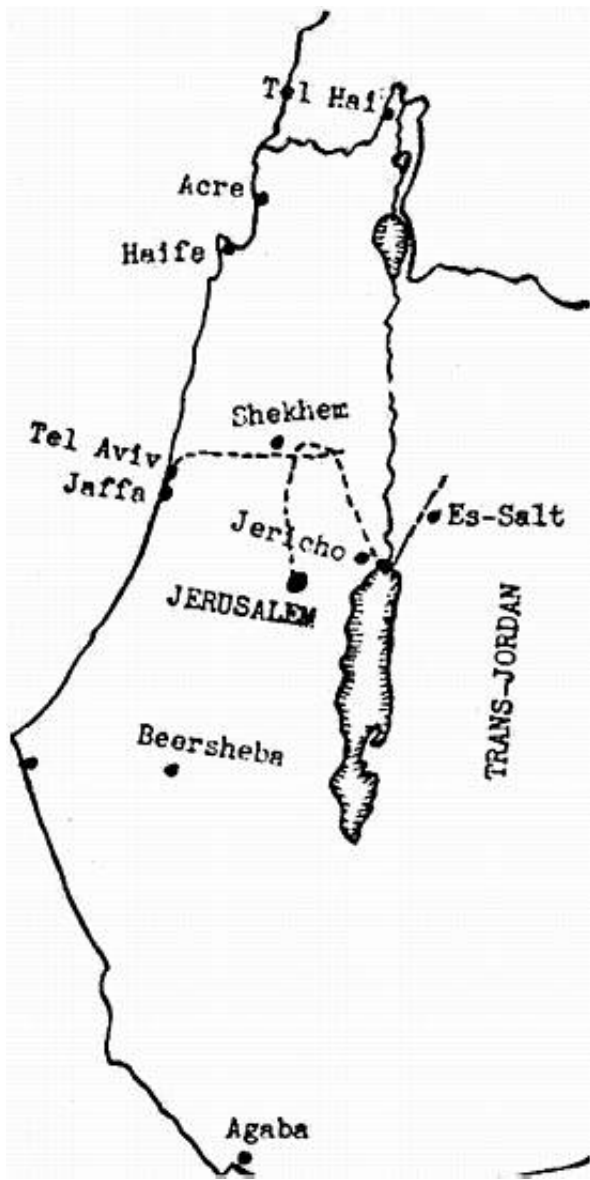
Der eksisterede også 2 reservebataljoner i England - *41st* og *42nd (Reserve) (Service) Battalion, Royal Fusiliers*, der leverede personelerstatning til de tre øvrige bataljoner.

Våbeninspektion ved 39th Bn. Royal Fusiliers uden for Jerusalem, 1918.

Fra Kilde 1.

Ved fronten

38th og 39th Battalion, Royal Fusiliers'
indsats i Palæstina 1918.

Fra Kilde 9.

Indsatsen i Palæstina, der kort er omtalt i min artikel General Sir Edmund Allenby's joint operations in Palestine, 1917-1918 - høstede officiel anerkendelse.

Generalmajor Chaytor udtalte efterfølgende [14](#)): "By forcing the Jordan fords, you helped in no small measure to win the great victory gained at Damascus."

First Judeans

Den 38. Bataljon blev den 9. september 1919 omdøbt til *First Judeans* og blev tildelt menorah'en som regimentsmærke.

Regimentsmärke - First Judeans, 1919.
Fra Kilde 9.

Bataljonen blev dog snart efter, på linje med de øvrige bataljoner, demobiliseret.

Mærket viser den syvarmede lysestage (*menorah*) og den hebræiske inskription *Kadima*, der betyder *Fremad* eller *Mod øst*. Det var netop et mærke i den stil, man fra starten havde håbet på at kunne føre i kamp, men som bataljonerne først skulle gøre - og således gjorde - sig fortjent til.

Uniformer

*"The Jewish Legion",
39th (Service) Battalion,
Royal Fusiliers (City of London Regiment),
1918-1919.*

Tegnet af R.J. Marrion.

Fra venstre:

1. Engelsk stabssergent fra Royal Fusiliers, tilknyttet 39. Bataljon under dens uddannelse i England.
2. En amerikansk frivillig på vej til en uddannelseslejr ved Fort Edward i Nova Scotia (Canada). Som militært kendetegn føres et hvidt armbind, med blå og rød inskription.
3. Menig i tropeuniform af lærred. Soldaten er klar til natpatrulje, og har viklet klude om sine støvler for at dæmpe lyden, og klude om knæene for at beskytte dem mod skarpe sten, torne og lignende. På skulderen føres bataljonens kendetegn.
4. Menig i tropeuniform af lærred. I stedet for jakke bæres en gråblå skjorte, uden krave.
5. Kaptajn i feltuniform.

I Kilde 10 findes en mere udførlig tekst til planchen. Mærkerne over de tre flag er Royal Fusiliers huemærke og skuldermærke samt (i midten) *First Judeans'* syvarmede lysestage.

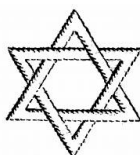
Skuldermærker, faner og fanebånd

*38th Battalion,
Royal Fusiliers.*

*39th Battalion,
Royal Fusiliers.*

*40th Battalion,
Royal Fusiliers.*

Kilde 1 omtaler specifikt 38. Bataljons farve som rød, trods ovenstående tegnings tilsyneladende angivelse af en rød davidstjerne på en soldat fra 39. Bataljon.

Davidstjerne blev båret på et khakifarvet underlag.

Internet billedsamlingen Signs of Resistance Dan "Mobius" Sieradski viser på billede 21 tre mærker som her.

Billede 14 i samme samling viser en lyseblå og hvid fane med indskriften *First Judeans* i rødt samt den syvarmede lysestage, ligeledes i rødt. En indskrift på hebræisk er angivet med hvide bogstaver; The Jabotinsky Museum anføres som kilde. Jeg kender ikke til de nærmere omstændigheder omkring denne fane, der måske ikke er officiel, men den kan være overrakt i forbindelse med oprettelsen den 9. september 1919.

Tre af Royal Fusiliers næsten 80 fanebånd fra Første Verdenskrig - *Megiddo, Nablus og Palestine 1918* - stammer fra 38. og 39. Bataljon. *Palestine 1918* er et af de 10 fanebånd, der blev udvalgt til at blive ført på regimentets faner.

Jødiske soldater ved Grædemuren i Jerusalem, 1918. Fra Jewish Legion.

Afslutning

Denne fremstilling har kun kradset lidt i overfladen af historien om The Zion Mule Corps og den senere The Jewish Legion.

Storpolitikken øvede en væsentlig indflydelse på tingenes udvikling, herunder ikke mindst de mange konflikter, der gik forud for dannelsen af Israel som selvstændig stat i 1948.

Oberstløjtnant Patterson udgav to bøger om sine oplevelser sammen med de jødiske soldater:

- *With the Zionists in Gallipoli*, Hutchinson, London 1916
- *With the Judeans in the Palestine Campaign*, Hutchinson, London 1922

Sidstnævnte er nyligt genudgivet af Naval & Military Press, London, men det var en omtale af Gallipoli-bogen i en engelsk antikvarboghandlers katalog, der startede min fortælling...

For nylig er der også udkommet en tilsyneladende ganske omfattende "regimentshistorie":

- *Jewish Legion and the First World War* af Martin Watts, Palgrave MacMillan, Basingstoke, 2004, ISBN 1-40393-921-7. Pris: ca. GBP 58,00.

Jeg kender ikke bogen, men forlaget har gjort bl.a. det indledende kapitel tilgængeligt på sin hjemmeside, og her fås et overblik over historien om The Zion Mule Corps og The Jewish Legion. Se

Kilder

1. *War & Hope - a History of the Jewish Legion* af Elias Gilner, Herzl Press, New York 1969.
2. *The Jewish Legion in World War I*, udgivet af Museum of the Israel Defence Forces "Beit Hagdudim", ca. 1978.
3. *Army Service Corps 1902-1918* af Michael Young, Leo Cooper, London 2000, ISBN 085052-730-9. .
4. The Zion Muleteers of Gallipoli af Martin Sugarman (Jewish Virtual Library).
5. From Hashomer to the Israel Defense Forces - Armed Jewish Defense in Palestine af Me'ir Pa'il (Det israelske Udenrigsministerium).
6. The New Zealanders at Gallipoli af Fred Waite, Whitcombe and Tombs, Auckland/ New Zealand 1919 (New Zealand Electronic Text Centre).
7. The Jewish Legion (Wikipedia).
8. The Jewish Legion (Land Forces of Britain, the Empire and Commonwealth).
9. The Jewish Legion in Palestine World War One, 1914-1918 (Jewish East End of London Photo Gallery).
10. The Jewish Company of the Shanghai Volunteer Corps compared with Other Jewish Diaspora Fighting Units af Benis M. Frank (World War 1 Document Archive).
11. The Zion Mule Corps, the Jewish Legion, and their Irish Commander, Colonel John Henry Patterson af Yanky Fachler (The Jewish Veteran, Volume 58, Number 1 (ca. 2000)).
12. Russian Jews in the Gallipoli Battle (Vladimir Kroupnik).

Efterskrift - Den jødiske Legions museum

Under en ferie i Israel i 1978 havde jeg lejlighed til at bese Den jødiske Legions museum Beit Hagdudim, der ligger i nærheden af byen Netanya. Museet er beliggende i landbrugskollektivet Avichayil, der blev oprettet i 1930'erne af tidligere soldater i legionen.

Med skam at melde, kan jeg ikke huske ret meget fra mit besøg på stedet, men Kilde 1 og 2 stammer fra dette besøg. Jeg husker dog et diorama, som viste The Zion Mule Corps ved Gallipoli; muldyrene var vist ved hjælp af Britains trækheste (i plastik) og soldaterne var, så vidt jeg husker, infanterister fra Første Verdenskrig fra det engelske legetøjsfirma Crescent (også i plastik).

Museet eksisterer stadig, og omtaler på Internettet bringer den advarsel, som er god at have i baghovedet, når man besøger museer i udlandet... Ring først, da åbningstiderne kan variere, uden varsel!

En gruppe soldater fra 38th (Service) Bn. Royal Fusiliers, Palæstina, 1918.
Fra Kilde 9.

Per Finsted

Noter:

- 1) John Henry Patterson (1867-1947) (Jewish War Veterans of the United States)
- 2) De fleste kilder er enige om baggrunden; Kilde 3 nævner, at Patterson var reserveofficer i Army Service Corps.
- 3) Historien siges at være en af inspirationskilderne til Ernest Hemingways novelle "The Short Happy Life of Francis Macomber" (1936). Interesserede kan følge denne tråd op ved f.eks. at søge på Internettet, hvor der er massevis af oplysninger, novellen inklusive.
- 4) Joseph Trumpeldor (1880-1920) (Wikipedia).
- 5) Russeren Vladimir (Ze'ev) Jabotinsky (1880-1940) (Wikipedia) var journalist og forfatter samt ikke mindst en aktiv forkæmper og agitator for den zionistiske sag. I 1914 blev han sendt til Europa som korrespondent for en russisk avis.
- 6) Korpsets læge var (kaptajn) Meshulam Levontin, der i 1930 stiftede Magen David Adom - det israelske "Røde Kors", hvis mærke er en rød davidstjerne. (Kilde 4)
- 7) Der hersker nogen tvivl om, hvorvidt disse geværer var tyrkiske eller om de hidrørte fra det ægyptiske politis depoter. (Kilde 1) Kilderne er dog tilsyneladende alle enige om, at der var tale om Mauser geværer.
- 8) Se min artikel *Den indiske hær - Om træneheder under Første Verdenskrig*, hvori *The Indian Mule Cart Transport Corps* omtales. Kilde 1 nævner, at den indiske styrke var under kommando af kaptajn Alexander, som måske er den H.M. Alexander, der senere, med rang af major, overtager kommandoen over det indiske muldyrkorps.
- 9) Fra *On Land & Sea at the Dardanelles* af T.C. Bridges, Collins' Clear Type Press, London ca. 1915,

- 10) Om landgangen på "W" Beach", se min artikel Uniformspostkort - The Lancashire Fusiliers, 1918.
- 11) Fra *History of the Great War: Operations - Gallipoli, Volume I* af Brigadier-General Aspinall-Oglander, William Heinemann Ltd, London 1932,
- 12) Fra Mons, Anzac & Kut af Aubrey Herbert, Hutchinson & Co. Ltd., London 1919 (Carrie Electronic Library).
- 13) Eliezer Lazar Margolin (1874-1944) var født i Rusland; emigrerede til Palæstina i 1892 og til Australien i 1900. For sin indsats på Gallipoli blev han hædret med Distinguished Service Order; i den australske hær gjorde han tjeneste ved 16th (Infantry) Battalion, Australian Imperial Forces. Da han blev såret i 1917 havde han rang af major og var næstkommanderende ved bataljonen. Under sin rekonvalescens i London blev han overtalt til at overtage kommandoen over 39th (Service) Battalion Royal Fusiliers. Læs resten af historien i Kilde 11.
- 14) Jewish Role in World War 1 (Palestine Facts).